

UCHWAŁA Nr 53 RADY MINISTRÓW

z dnia 6 kwietnia 1987 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie specjalizacji zawodowej inżynierów.

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162 oraz z 1986 r. Nr 42, poz. 201) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 66 Rady Ministrów z dnia 6 czerwca 1983 r. w sprawie specjalizacji zawodowej inżynierów (Monitor Polski Nr 24, poz. 131) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 9:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Inżynierowi, który uzyskał I lub II stopień specjalizacji zawodowej, przysługuje przez okres 5 lat od daty jego uzyskania dodatek do wynagrodzenia wynoszący miesięcznie:

1) po uzyskaniu I stopnia specjalizacji — 10 000 zł,

2) po uzyskaniu II stopnia specjalizacji — 12 000 zł.

2. Dodatek wypłaca zakład pracy zatrudniający inżyniera na stanowisku zgodnym z kierunkiem uzyskanej specjalizacji. Dodatek wypłaca się ze środków przeznaczonych na wynagrodzenia.”

b) dodaje się ust. 4—6 w brzmieniu:

„4. Dodatek przysługuje tylko w podstawowym miejscu pracy.

5. Dodatek nie przysługuje inżynierowi, który porzucił pracę lub z którym rozwiązano stosunek pracy z jego winy, przez okres 12 miesięcy od podjęcia następnej pracy.

6. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych dokonuje zmian wysokości dodatków, o których mowa w ust. 1, stosownie do planowanego wzrostu kosztów utrzymania.”;

2) w § 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W skład Głównej Komisji wchodzi przewodniczący komisji stowarzyszeniowych oraz przedstawiciele: Przewodniczącego Komitetu do Spraw Nauki i Postępu Technicznego przy Radzie Ministrów, Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministra — Kierownika Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń oraz Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.”;

3) w § 13 wyrazy: „Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki ustali” zastępuje się wyrazami: „Minister — Kierownik Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń ustala”;

4) § 14 otrzymuje brzmienie:

„§ 14. 1. Komitet do Spraw Nauki i Postępu Technicznego przy Radzie Ministrów sprawuje nadzór nad sprawami specjalizacji zawodowej inżynierów.

2. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego sprawuje na zasadach określonych w odrębnych przepisach nadzór nad szkoleniem inżynierów ubiegających się o uzyskanie stopni specjalizacji zawodowej.”;

5) po § 15 dodaje się § 15a i 15b w brzmieniu:

„§ 15a. Zakład pracy zatrudniający inżyniera może refundować poniesione przez niego koszty przewodu specjalizacyjnego, po uzyskaniu stopnia specjalizacji zawodowej.

§ 15b. 1. Dodatek z tytułu specjalizacji zawodowej przysługuje we wszystkich zakładach pracy, chyba że przepisy szczególne zawierają odrębne uregulowania w tym zakresie.

2. W zakładach pracy w których zostały wprowadzone zakładowe systemy wynagradzania,

o prawie do dodatku z tytułu specjalizacji zawodowej inżynierów decyduje treść porozumienia zawartego na podstawie przepisów ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. o zasadach tworzenia zakładowych systemów wynagradzania (Dz. U. Nr 5, poz. 25). Przyznanie i wypłata dodatku następuje w trybie i na zasadach określonych w uchwale.”;

6) użyte w różnych przypadkach wyrazy: „Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki” zastępuje się użytymi w tych samych przypadkach wyrazami: „Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner